

Lieve mama

*De lucht is licht en eindeloos, en jij bent daar nu
zover boven ons.*

*We kunnen niet slapen want jij dwaalt steeds door
ons hoofd.*

*Jij bent nu onaantastbaar en toch zo dichtbij,
want je zit in ons hart voor eeuwig en altijd.*

*Zorgen zullen niet langer je leven bepalen, je
hebt nu eindelijk rust!*

*Er zal geen dag voorbij gaan dat we aan je
zullen denken want je hebt dit niet verdiend.*

We hebben goeie herinneringen aan jou.

*Het leven is voor jou voorbij, maar je leeft door
in ons, in alles wat je hebt gegeven en wat je ons
leerde in dit leven.*

*Lieve mama was je nog maar hier,
konden we nog maar met je praten en dingen
aan je vragen. Wat doet het ongelovelijk veel pijn,
maar mam je bent hier in ons hart, hier in ons
hart voor altijd.*

-Lieve mama

-slaap zacht

-Mirella en Patricia

Ine Klunder-Reinink is geboren op 16 augustus 1952 te Losser. In december 1968 leerde ze John kennen en op 12 juli 1972 gaven ze elkaar het ja-woord. 29 jaar hebben ze lief en leed met elkaar gedeeld. Op 25 september, na een jaar strijden, hebben we helaas afscheid moeten nemen van een lieve vrouw, mama en oma. We herinneren haar als een vrouw die probeerde het thuis altijd warm en gezellig te maken. Aan anderen werd altijd gedacht. Was er iemand jarig of andere omstandigheden, "goed of slecht bericht" Ine toonde altijd belangstelling.

Haar kleinkinderen zagen haar graag komen, oma had altijd wat lekkers voor hun in de tas. Maar ook had Ine graag gelijk, was het nee dan bleef het vaak nee. Na jaren van pijn en stress ging het eindelijk wat beter met haar. Ze kon weer kleine afstanden fietsen, ze ging aquajoggen en ze kon eindelijk weer wat dingen doen, die ze graag wou. Op 24 september 2000 wist ze ineens niet meer wie ze was. John vertrouwde het niet en voor we het wisten lag Ine al in het ziekenhuis. Maandag 25 september 2000 om 14.30 uur storte haar wereld in. Zij kreeg van de arts het slechte nieuws te horen. Na een zware operatie en bestraling waren haar levensverwachtingen drie maanden tot hooguit één jaar. Met een goede zorgzame, maar vooral een doorzettende man en met een lach en een traan, hebben we na exact één jaar afscheid moeten nemen van een bijzondere en gewaardeerde vrouw. Namens ons, wil Ine nog iets zeggen:

*"Deze strijd kon ik niet winnen
laat een ieder opnieuw beginnen
ik kijk op jullie allen neer
zorg samen voor een goede sfeer".*